

நம்பிக்கையினால் வாழ்தல்

[8:17-25]

பவுல் எபேசவிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதியபோது, கிறிஸ்தவர்கள் ஆவதற்கு முன்னர் இருந்த அவர்களின் ஆவிக்குரிய நிலையைப் பற்றி அவர்களுக்கு அவர் நினைவூட்டினார்: “அக்காலத்திலே கிறிஸ்துவைச் சேராதவர்களும், இஸ்ரவேலுடைய காணியாட்சிக்குப் புறம்பானவர்களும், வாக்குத் தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியரும், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும், இவ்வுலகத்தில் தேவனற்றவர்களாமாயிருந்தீர்கள்” (எபேசியர் 2:12). என்ன ஒரு பயங்கரம் நிறைந்த வார்த்தைகள்: “நம்பிக்கையில்லாதவர்கள்”! வாழ்வின் அலைக்கழிப்புகளில், நம்பிக்கையே நம்மை முன்னேறிச் செல்லும்படி செய்கிறது. நாம் வியாதிப்பட்டு இருக்கும்போது, நமது உடல்நிலை தேறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் நாம் பொறுமையுடன் சகித்திருக்க முடியும். நாம் வறுமையை எதிர்கொள்ளும்போது, உதவிபெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் நாம் உயிர்பிழைத்திருக்க முடியும். இல்லத்தில் இடர்ப்பாடுகள் இருக்கும்போது, சூழ்நிலை மேம்படும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால், நாம் தொடர்ந்து வாழமுடியும். இருப்பினும், நம்மை நாமே கடினமான சூழ்நிலைகளில் இருக்கக் காணும்போது மற்றும் நமக்கு நம்பிக்கை இல்லாதபோது, நாம் நம்மைப் பெரும்வருத்தத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்துவிடச் சாய்கிறோம். நம்பிக்கை என்பது நம் எல்லாருக்குள்ளும் மாறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது.

விக்டர் எமில் ஃபிராங்கின் என்ற வியன்னாவைச் சேர்ந்த யூத மனோதத்துவ நிபுணர், இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஆவ்ஷூவிட்ஸ் என்ற இடத்திலிருந்த ஜெர்மனி நாட்டின் கொலைமுகாமில் சிறைவைக்கப்பட்டார். சில கைதிகள் உயிர்வாழ்வதற்கான போராட்டத்தைக் கைவிட்டு தங்களை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்த வேளையில், மற்றவர்கள் துன்பமிகுந்த சூழ்நிலைகளை வெற்றிகொண்ட விஷயத்தை அவர் உற்றுக்கவனித்தார். கைதிகளில் முதல் குழுவினர் சூழ்நிலையானது நம்பிக்கையற்றதாக இருந்ததாகக் கண்டிருந்த வேளையில், இரண்டாவது குழுவினர் நாஜிகள் கடைசியில் தோற்கடிக்கப்படுவார்களென்றும் தாங்கள் விடுவிக்கப்படுவோம் என்றும் நம்பியிருந்தனர் என்பதே வேறுபாடாக இருந்தது. நம்பிக்கையுடன் இருந்தவர்கள் அந்த முகாமில் உயிர்பிழைத்தனர் மற்றும் அதன்பின்பு அர்த்தம் நிறைந்த வாழ்வை வாழ்ந்தனர்.¹ நம்பிக்கை வேறுபாட்டை ஏற்படுத்திற்று.

நம்பிக்கைக்குக் காரணம் இல்லாததாகத் தோன்றும் வேளைகளைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? ஒரு அவசவாசி நம்பிக்கை கொள்ள இயலாதவராக இருக்கலாம், ஆனால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர் எப்போதுமே சிலவற்றிற்காக நம்பிக்கையுடன் இருக்க முடியும். அவரது நோயானது குணமாக்க இயலாததாக இருந்தால், அவர் “இனி மரணமுமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை,

வருத்தமுமில்லை” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:4) என்றிருக்கக்கூடிய ஒரு தேசத்தை முன்னெதிர் நோக்க முடியும். அவரது பூமிக்குரிய உடமைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டால், அவர் தமக்கு “பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்கள்” உள்ளன என்று அறிகிறார் (மத்தேயு 6:20). அவர் கொந்தளிப்பு மற்றும் கருத்துணர்வற்ற துன்பம் ஆகியவற்றினால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது, தாம் ஒரு நாளில் கர்த்தருடைய மகிமையான பிரசன்னத்தில் இருப்பதற்கான நம்பிக்கையை அவர் கொண்டுள்ளார் (யோவான் 14:1-3ஐக் காணவும்).

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனது குடும்பத்தினரும் நானும் ரோமாபுரிக்குச் சென்றிருந்தோம். நகரின் கீழிருந்த பாதாளக் கல்லறைகளுக்கு நாங்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம், அங்கு பல கிறிஸ்தவர்கள் புதைக்கப்பட்டிருந்தனர். பூமிக்கு மேலாக இருந்த, கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களின் ஆடம்பரமான கல்லறைகளும் எங்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டன. கிறிஸ்தவர்களின் கல்லறைகளின்மேல் பொதுவாக “நம்பிக்கை” என்ற வார்த்தை செதுக்கப்பட்டிருந்தது, ஆனால் மரித்த புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் கல்லறைகள் மீது அப்படிப்பட்ட வார்த்தை செதுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், நம்பிக்கையை “ஆத்தம நங்கூரம்” என்று அழைத்தார் (எபிரெயர் 6:19). ஒரு நங்கூரமானது புயலினூடே கப்பலைப் பாதுகாப்பாகப் பற்றிப்பிடித்திருப்பது போல, நமது நம்பிக்கையானது வாழ்வில் புயல்களில் நம்மை நிலையாகப் பாதுகாக்கிறது.

நம்பிக்கை என்பது நமது பாடத்திற்கான வேதவசனத்தின் திறவுகோல் ஆய்வுக்கருத்தாக உள்ளது. “நம்பிக்கை” என்ற வார்த்தை நமது வேதவசனப் பகுதியில் ஐந்துமுறை காணப்படுகிறது (வசனங்கள் 20, 24, 25). 24ம் வசனம், “அந்த நம்பிக்கையினாலே நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” என்று கூறுகிறது. நாம் காணப்போகிறபடி, நம்பிக்கையின் கருத்தானது அந்த வார்த்தை காணப்படாத வசனங்களில்கூட உள் பாய்ந்ததாக இருக்கிறது. பின்வரும் இரு உண்மைகளை நாம் மனதில் காத்துக்கொள்ளும்போது இது தெளிவாகும்: (1) வேதாகமீதியான நம்பிக்கை என்பது விருப்பம் நிறைந்த சிந்தனையல்ல, மாறாக அது “விருப்பம் கூட்டல் எதிர்பார்ப்பு” என்பதாக உள்ளது; மற்றும் (2) வேதாகமீதியான நம்பிக்கை என்பது நாம் காணக்கூடியவற்றின் அடிப்படையில் அல்ல (வசனம் 24), ஆனால் நமது விசுவாசத்தினிமித்தமாக நாம் எதிர்பார்ப்பவற்றின் அடிப்படையில் உள்ளது.

பெலப்படுத்தும் நம்பிக்கை (8:17, 18)

பாடநுபவித்தலின் உண்மைநிலை (வசனம் 17ஆ)

ரோமர் 8:14-17ல், பவுல் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருத்தல் பற்றிப் பேசினார். அவர் தமது சிந்தனையைப் பின்வருவது போன்ற சிந்தனைகளினால் உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்: “நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம் ... நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே” (வசனங்கள் 16அ, 17அ). தேவனுடைய சுதந்தரராக இருத்தல் என்பது மன எழுச்சிமிக்க எதிர்பார்க்கும் செய்தியாக உள்ளது - ஆனால் பவுலின் அடுத்த வார்த்தைகளினால் நாம் இங்கே இப்போது என்ற நிலைக்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப்படுகிறோம்: “கிறிஸ்துவுடனேகூட

நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனேகூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்” (வசனம் 17ஆ).

சில மதக்குழுவினர், பாடநுபவித்தலின் உண்மை நிலையை மறுதலிக்கிற வேளையில், மற்றவர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் ஒருக்காலும் பாடநுபவிக்க அவசியமில்லை என்று வலியுறுத்துகின்றனர். இவ்விஷயத்திற்கு நேர்மாறாக, ஆதாமும் ஏவாளும், விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியைப் புசித்ததிலிருந்து பாடநுபவித்தலென்பது வாழ்வின் தப்பிக்க இயலாத பாகமாக இருந்துள்ளது என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. கிறிஸ்தவரொருவர், மனிதகுலத்திற்கான வாதைகளின் பிரச்சனைகள் யாவற்றிற்கும் கீழ்ப்பட்டவராக இருக்கிறார், அத்துடன் அவர் இயேசுவின் நாமத்திற்காகப் பாடநுபவிக்க வேண்டியவராகவும் இருக்கிறார் (1 பேதுரு 4:16ஐக் காணவும்). கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில், “அவர்கள் என்னைத் துன்பப்படுத்தினதுண்டானால், உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்” என்று கூறினார் (யோவான் 15:20ஆ). சிலருக்கு, கிறிஸ்துவுடன் பாடநுபவித்தல் என்பது மரணம் என்று அர்த்தப்படுத்தும். பலருக்கு அது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுதல் மற்றும் தவறாகப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்படுதல் என்பதாக இருக்கும். எல்லாருக்கும் இது பாவத்தில் இழந்துபோகப்பட்ட உலகத்தின் பாரத்தை உள்ளடக்க வேண்டும் (லூக்கா 19:10ஐக் காணவும்). விரைவிலேயோ அல்லது தாமதமாகவோ, பாடநுபவித்தல் என்பது இயேசுவுக்காக வாழ முயற்சிசெய்வதில் தவிர்க்க இயலாத பாகமாக உள்ளது (2 தீமோத்தேயு 3:12ஐக் காணவும்).

மகிமையின் நம்பிக்கை (வசனங்கள் 17ஆ, 18)

நாம் பாடநுவிக்கும்போது, நாம் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கும்படிச் செய்வது எது? நம்பிக்கை என்பது ஒரு முக்கிய காரணியாக உள்ளது. பவுல், “கிறிஸ்துவுடனேகூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனேகூடப் பாடு பட்டால் அப்படியாகும்” என்று கூறினார் (8:17ஆ). பின்பு அவர் வேதவசனங்களில் உள்ள மிகமுக்கியமான உட்கண்ணோட்டம் ஒன்றைப் பகிர்ந்துகொண்டார்: “ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகிறேன்” (வசனம் 18). ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பவுல், கொரிந்து நகரிலிருந்த தமது சக கிறிஸ்தவர்களுக்கு இதைப்போன்ற ஒரு கூற்றைக் கூறியிருந்தார்: “ஆனபடியினாலே நாங்கள் சோர்ந்துபோகிறதில்லை; எங்கள் புறம்பான மனுஷனானது அழிந்தும், உள்ளான மனுஷனானது நாளுக்குநாள் புதிதாக்கப்படுகிறது. மேலும் காணப் படுகிறவைகளையல்ல, காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற நமக்கு, அதி சீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது” (2 கொரிந்தியர் 4:16, 17). பவுல் சகித்திருந்த எல்லாவற்றைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பாருங்கள் (2 கொரிந்தியர் 11:23-29)! அவரைப் பொறுத்தமட்டில், அவருக்காகக் காத்திருந்த “நித்திய கனமகிமையுடன்” ஒப்பிடுகையில் அது “இலேசான உபத்திரவமாக” இருந்தது.

ரோமர் 8:17ஐப் பற்றி, சார்லஸ் ஸ்பர்ஜன் என்பவர், பவுலின் வார்த்தை களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்:

நமது தற்காலத்திய உபத்திரவங்களைப் பவுல் ஒரு எளிய கணக்காக்கி

னார்: அவர் அவை யாவற்றையும் கூட்டி, மொத்தம் என்னவென்று கண்டார். பின்பு அவர் அதற்கு இணையான தொகையிலான மகிமை என்னவாக இருக்கும் என்று கூறவந்தார், ஆனால் அவர் அதைக்கூற இயலாதவராகி, “இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்ல” என்று மாத்திரம் கூறினார். அவைகள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் என்ற விகிதத்தில் நின்றனவா? இல்லை, ஏனெனில் அவைகள் அப்போது ஒப்பீட்டுக்குத் தக்கவைகள் ஆகியிருக்கும். நமது பாடுகள் நமது எதிர்கால மகிமையில் பத்து லட்சத்தில் ஒன்றாக இருந்தாலும்கூட, அவைகள் ஒப்பிடத் தக்கவைகளாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட விகிதாச்சாரம் எதுவும் இல்லை என்று பவுல் கூறினார். பாடுகள் என்பவை ஒரு சிறு துளியாக இருக்குமென்றால், மகிமை என்பது எல்லையற்ற சமுத்திரத்திற்கு ஒப்பானதாகும்.³

NASB வேதாகமத்தில், (“the glory that is to be revealed to us”) “நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட இருக்கிற மகிமை” என்றுள்ளது. KJV, NIV மற்றும் பிற மொழிபெயர்ப்புகளில் “in us” (“நம்மில்”) என்றுள்ளது. “To” என்பதோ அல்லது “in” என்பதோ, கிரேக்க வசனத்தில் உள்ளதை விளக்கியுரைக்கப் போது மானதாக இருப்பதில்லை. அதில் அடிப்படையில் “into” என்று அர்த்தப்படுகிற *eis* என்ற முன்னிடைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. *Eis* என்பதில் மறைமுக மாய்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள யாவற்றையும் ஒன்றிணைத்த AB வேதாகமம், (“the glory ... to be revealed to us and in us and for us and conferred on us!”) “நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட நமக்குள் இருக்கிற மற்றும் நமக்காக உள்ள மற்றும் நம்மேல் அருளப்பட்டுள்ள ... மகிமை!” என்று கூறுகிறது.

நமக்கு மற்றும் நம்மில், வெளிப்படுத்தப்பட இருக்கிற மகிமை என்ன? நமது வசனமானது, “தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமை” பற்றிப் பேசுகிறது (வசனம் 20) மற்றும் இது “நமது சரீரமீட்பு” பற்றித் திட்டவாட்டமான குறிப்பை ஏற்படுத்துகிறது (வசனம் 23). கர்த்தர் மறுபடியும் வருகிறபோது, நமக்கு மகிமை யான சரீரங்கள் தரப்படும் (1 கொரிந்தியர் 15:43ஐக் காணவும்) மற்றும் நாம் அவரது மகிமையில் குளிர்காய அனுமதிக்கப்படுவோம் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:23ஐக் காணவும்). அதற்கு அப்பால் நம்மால் யூகம் செய்ய இயலாது, ஆனால் பின்வருவது பற்றி நாம் தைரியமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்க முடியும்: “மகிமை” என்ற வார்த்தையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது எதுவாக இருப்பினும், அதைத் தேவன் நமக்காக ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். “நான் எண்ணுகிறேன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட (*logizomai* என்ற) கிரேக்க வார்த்தை, “சந்தேகத்தையல்ல ஆனால் பலத்த உறுதிப்பாட்டை விளக்கப்படுத்துகிறது.”⁴

நாம் ரோமர் 8:18ஐ விட்டுச் செல்வதற்கு முன்னர், “வெளிப்படும்” என்ற வார்த்தைக்கு நான் கவனத்தை அழைத்தாக வேண்டும். இதன் கிரேக்க வார்த்தையான *apokalupto* (*apo* [“இருந்து”] கூட்டல் *kalupto* [“மூடுதலில்”]) என்பது “முக்காட்டை நீக்குதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. நமது மகிமை இப்போது “மூக்காடு இடப்பட்டு” இருக்கிறதென்றால், அது காணப்படாததாக உள்ளது என்று அர்த்தமாகிறது - இது *நம்பிக்கையின்* அவசியத்தை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. 25ம் வசனம், “நாம் காணாததை நம்புதல்” பற்றி உரைக்கிறது.

பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்ட நம்பிக்கை (8:19-23)

மகிமைக்கான நமது நம்பிக்கை பற்றிப் பவுல் கலந்துரையாடுகையில், அவர் எதிர்பாராத ஒன்றைச் செய்தார்: 19 முதல் 23 வரையுள்ள வசனங்களில், அவர் நமது நம்பிக்கையை சர்வசிருஷ்டியின் நம்பிக்கையுடன் பிணைத்தார். இவ்வசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள வேறு எந்த வசனங்களைப் போலவும் இருப்பதில்லை.

சிருஷ்டியின் நம்பிக்கை (வசனங்கள் 19-22)

அவர், “மேலும் தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுவதற்குச்⁵ சிருஷ்டியானது மிகுந்த ஆவலோடே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது” என்று கூறினார் (வசனம் 19). “தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுதல்” என்பது “நம்மிடத்தில் [நமக்குள் மற்றும் நம்மீது மற்றும் நமக்காக] வெளிப்படும் மகிமை”யைக் குறிக்கிறது (வசனம் 18): கிறிஸ்து மறுபடியும் வரும் வேளையில், நாம் நமது மகிமையுள்ள சரீரங்களைப் பெறுவோம், மற்றும் கர்த்தர் நம்மைத் தம்மோடு இருக்கும்படி அழைத்துச் செல்வார். (“தேவனுடைய புத்திரர் வெளிப்படுதல்” என்பது, கிறிஸ்து மறுபடியும் வரும்போது, மெய்யாகவே நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம் என்பது வெளிப்படுத்தப்படும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவிசவாசமான மற்றும் தேவன்மீது நம்பிக்கையில்லாத உலகம் அப்போது அந்த உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.)

சிருஷ்டியானது அந்த மகிமையுள்ள நிகழ்வுக்காக எவ்வளவு ஆவலோடும் ஏக்கத்தோடும் காத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கப் பவுல் வரைவளவு சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார். “மிகுந்த ஆவலோடே” என்பது *apokaradokia* என்ற சொல்லிலிருந்து வருகிறது, இது பின்வரும் மூன்று வார்த்தைகளை ஒன்றிணைத்துப் பெறப்பட்ட ஒரு சிக்கலான கிரேக்கச் சொற்றொடராகும்: *apo* (“இருந்து”), *kara* (“தலை”) மற்றும் *dokeo* (“காண, கவனிக்க”).⁷ “இது உயர்த்திய தலையுடன், அடிவானத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது வருவதற்கென்று கண்கள் நிலைக்குத்தியிருக்கக் காத்திருத்தல்”⁸ என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஒரு மனிதர், ஒரு தடத்தின்மீது உற்றுநோக்கிக்கொண்டு, தமக்கு மிகவும் அன்பானவரைத் தம்மிடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்க்கவிருக்கும் புகை வண்டிக்காக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை மனதில் சித்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்.⁹ “ஆவலோடே காத்துக்கொண்டிருத்தல்” என்பது *apekdechomai* என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது “எதிர்பார்த்தல்” (*ek* [“out of”] கூட்டல் *dechomai* [“to receive”]) என்பதற்கான சொல்லை *apo* என்பதைக்கொண்டு பெலப்படுத்திப் பெறப்பட்டதாகும். இது ஆவலோடு எதிர்பார்த்தலைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.¹⁰ பிலிப்ஸ் என்பவரின் பொழிப்புரை வேதாகமத்தில், (“The whole creation is on tiptoe to see the wonderful sight of the sons of God coming into their own.”) “தேவனுடைய புத்திரர் தங்களுக்குச் சொந்தமானதில் வரும் ஆச்சரியம் நிறைந்த காட்சியைக் காண்பதற்குச் சிருஷ்டி முழுவதும் நுனிக்காலில் நிற்கிறது” என்றுள்ளது. ஒரு குழந்தை தனது தந்தை வீட்டிற்கு வருவதைக் காண்பதற்கு ஜன்னல் அருகே நுனிக்காலில் நின்றுகொண்டு வெளியே எட்டிப்பார்த்தல் என்பதே எனது நினைவுக்கு வரும் விஷயமாக உள்ளது.

“ஆவலுடன் மற்றும் ஏக்கத்துடன் காத்திருக்கும் இந்த ‘சிருஷ்டி’ என்பது என்ன?” என்பதே இந்த இடத்தில் மக்களால் கேட்கப்படக்கூடிய கேள்வியாக உள்ளது. “சிருஷ்டி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (kinesis என்பதிலிருந்து வந்த) வார்த்தை, சிருஷ்டிப்பு என்ற செயலை அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்டதை அர்த்தப்படுத்தக்கூடும்.¹¹ இவ்வசனப்பகுதியில் இது சிருஷ்டிக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது - ஆனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எதைப் பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார்? இந்தக் கேள்வியைக் குறித்து பல்வேறு வகையான கண்ணோட்டக் கருத்துக்கள் உள்ளன.¹² எடுத்துக்காட்டாகச் சிலர், தேவனுடைய மக்களைப் பற்றிய கலந்துரையாடலை மாத்திரம் பவுல் தொடர்ந்தார் என்று நம்புகின்றனர். இந்த “சிருஷ்டி” என்பது 23ம் வசனத்தின் தொடக்கத்திலுள்ள தேவனுடைய மக்கள் என்பதுடன் நேரெதிராக இருப்பதால், அது ஏற்புடையதாக இருந்தல் அரிதாக இருக்கிறது: “அதுவுமல்லாமல் [சிருஷ்டியானது ஏகமாய்த் தவிப்பது மட்டுமல்லாமல்], ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற நாமுங்கூட [தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாமுங்கூட] ... புத்திரசவிக்காரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.”

மற்றவர்கள், “சிருஷ்டி” என்பது கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். அவர்கள் எங்குமுள்ள மக்கள், புறதெய்வ வணக்கத்தவரும்கூட, இந்த வாழ்வுக்கு அப்பால் மேன்மையான சிலவற்றிற்காக ஏங்குவதன் சாட்சியத்தை வகைப்படுத்துகின்றனர். ஒரு கருத்தமைவில் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களின் உலகம் மேன்மையான நாளைய தினத்திற்காக “வேதனைக்குரல்” எழுப்புகிறதென்பது உண்மையாயிருக்கையில், அந்த விளக்கம் இவ்விடத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளுக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதாகக் காணப்படுவதில்லை. 20ம் வசனம், “சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்” என்று கூறுகிறது. இது இரட்சிக்கப்பட்டிராத மனிதகுலத்தைப் பற்றிப் பொதுவில் கூறும் கூற்றாயிருத்தல் என்பது சாத்தியமற்றதாகக் காணப்படுகிறது.

அனேகமாக, “சிருஷ்டி” என்பது “மனித ஆவியைத் தவிர, அண்டத்தின் பொருள் முழுவதையும்” குறிப்பதாக நினைத்தல் மேன்மையானதாக இருக்கிறது.¹³ J. W. மெக்கார்வீ என்பவர், “பவுல் ‘சிருஷ்டி’ என்ற வார்த்தையினால் எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பது பற்றி அதிகமான விவாதம் உள்ளது. சந்தர்ப்பப்பொருளிலிருந்து, நாம் அவர் பூமியையும் மனிதகுலத்தைத் தவிர அதிலுள்ள உயிர்கள் முழுவதையும் அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று எடுத்துக் கொள்கிறோம்” என்று எழுதினார்.¹⁴

இந்தக் கண்ணோட்டத்திற்குப் பல மறுப்புரைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிருஷ்டியானது ஏங்குவதாக, காத்திருப்பதாக, வேதனைப்படுவதாக மற்றும் துன்புறுவதாகக் கூறப்படுகிறது - இவையாவும் ஒரு பொருளின் செயல்களாக இராத ஒரு நபரின் செயல்களாக உள்ளன என்பது ஒரு மறுப்புரையாகும். இருப்பினும் வேதவசனங்கள் அடிக்கடி, பொருள்கள் பாடுவதாக, கூக்குரலிடுவதாக அல்லது மனிதர் செய்யும் பிற செயல்களை நிகழ்த்துவதாகப் பேசுகின்றன (சங்கீதம் 96:12; 98:8; ஏசாயா 35:1; 55:12ஐக் காணவும்). இது “நபர்த்துவப்படுத்துதல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது: அதாவது ஒரு பொருளை ஒரு நபராகப் பாவித்துப் பேசுதல். இயக்கமற்ற பொருட்கள் “ஏங்குகின்றன”

மற்றும் “காத்திருக்கின்றன” என்பது பற்றி நான் நினைக்கையில், பாதிஅளவு - கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வீடானது கடைசிக் கட்டுமானத்திற்காக “காத்திருத்தலை,” முடிக்கப்படாத சித்திரம் ஒன்று வரைபடக்கலைஞரின் கடைசித் தீட்டுதல்களுக்காக “ஏங்கியிருத்தலை,” மற்றும் பகுதிமுடிக்கப்பட்ட கையெழுத்துப்பிரதி ஒன்று முழுக்கதையும் எழுதி முடிக்கப்பட வேண்டுமென்று “கதறுவதை” நான் எனது சிந்தையில் காணமுடிகிறது.

“சிருஷ்டி” என்ற வார்த்தை மாற்கு 16:15லும் கொலோசெயர் 1:23லும் மக்களை மாத்திரமே குறிக்கிறது என்பது, “சிருஷ்டி” என்பது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்தைப் பொதுவாகக் குறிக்கிறது என்ற கருத்திற்கு இன்னொரு மறுப்பாக உள்ளது. டக்ளஸ் J. மூ என்பவர் இதன்மீது பின்வருமாறு விளக்கமளித்தார்:

இவ்வார்த்தையைப் பவுல் மனித “சிருஷ்டிகளை” குறிக்கப் பயன்படுத்தியிருக்க முடியும் (கலாத்தியர் 6:15; கொலோசெயர் 1:23), ஆனால் அவர் வழக்கமாக இதை தேவனுடைய முழு சிருஷ்டிப்பையும் குறிக்கவே பயன்படுத்துகிறார் (ரோமர் 1:20, 25; ... 2 கொரிந்தியர் 5:17; கொலோசெயர் 1:15). “சிருஷ்டி” அனுபவிக்கும் சலிப்பு என்பது அதன் சொந்தத் தவறல்ல என்று பவுல் இவ்விடத்தில் வலியுறுத்துகிறார் என்ற உண்மையே, இவ்விடத்தில் இதன் அர்த்தத்திற்குத் திறவுகோலாக உள்ளது. ஆகையால் நாம், ... மனிதப் பிறவிகள் ... எனஎன்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ...¹⁵

பொதுவில் படைப்பு என்ற கருத்தைப் பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பதைப் பல மொழிபெயர்ப்புகள் பிரதிபலிக்கின்றன: NEB வேதாகமத்தில், (“created universe”) “சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அண்டம்” என்றுள்ளது; NIV வேதாகமத்தில், (“the created world”) “சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகம்” என்றுள்ளது; மற்றும் NCV வேதாகமத்தில், (“everything God made”) “தேவன் சிருஷ்டித்த யாவையும்” என்றுள்ளது. நாம் 2 பேதுரு 3:7 மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:1ன் சொற்றொடர்களைத் தழுவி, “இப்பொழுது இருக்கிற வானங்களும் பூமியும்” என்பதையோ அல்லது, “முந்தின வானமும் பூமியும்” என்பதையோ குறிப்பிடலாம். நாம் “பழைய வானங்களும் பூமியும்” (2 பேதுரு 3:13; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:1ஐக் காணவும்) என்பதைப் பற்றிக்கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியும். நமது வேதவசனப்பகுதியில், சிருஷ்டியைப்பற்றிக் கூறப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் இவ்விளக்கத்திற்கு ஒத்திசைந்துள்ளது.

பவுல், (மனிதகுலத்தைத் தவிர) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகமானது கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்காகக் காத்திருந்து ஏங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்றால், “சிருஷ்டியானது ஏக்கத்துடன் காத்திருப்பதும் ஆவலுடன் காத்திருப்பதும் ஏன்?” என்பது அடுத்த கேள்வியாக உள்ளது. அது ஆதாமின் பாவத்தினால் ஏற்பட்ட பிரபஞ்ச விளைவின் நிமித்தம்; மனிதகுலத்திற்கும் உலகத்திற்கும் பொதுவாகவுள்ள பிணைப்பின் நிமித்தம். ஆதாம் பாவம் செய்தபோது மனிதகுலம் மாத்திரம் அல்ல,¹⁶ ஆனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகம் எல்லாமும் பாதிக்கப்பட்டது. ஆதாமுக்கு, “பூமி உன் நிமித்தம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்; நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் வருத்தத்தோடே அதின் பலனைப் புசிப்பாய். அது உனக்கு முள்ளும் குருக்கும் முளைப்பிக்கும்” என்று கூறப்பட்டது (ஆதியாகமம் 3:17ஆ, 18அ).

பாவம் எவ்வளவு மோசமானதாக உள்ளது? அது முழு உலகத்தையும் சேதப்படுத்தப் போதுமான அளவுக்கு மோசமானதாக உள்ளது! இன்னமும் உலகத்தில் நல்லதும் அழகும் உள்ளது, ஆனால் பாவத்தின்விளைவாகப் பொல்லாங்கும் அழகற்றதன்மையும் கூட உள்ளது. ஒரு பெண், “கர்த்தாவே, இன்று காலைச் செய்தித்தாளை நீர் படித்திருந்தால், உலகம் சீர்குலைவில் உள்ளதை நீர் அறிந்திருப்பீர்!” என்று ஜெபித்தாள்.¹⁷ இதை அறிவதற்குக் கர்த்தர் செய்தித்தாளை வாசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; இது, ஆதாமும் ஏவாளும் ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டுத் துரப்பட்டதிலிருந்து உண்மையாகவே உள்ளது. லேரி டியெஸன் என்பவர், “மனிதன் நீதியாகவே பாடநூபவிக்கிறான்,” அதேவேளையில் “அதன் விளைவாகச் சிருஷ்டியும் பாடநூபவிக்கிறது”¹⁸ - அதாவது, ஆதாமின் பாவத்தினுடைய விளைவாக அது பாடநூபவிக்கிறது - என்று குறிப்பிட்டார்.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு, ஆதாமினுடைய பாவத்தின் விளைவு என்னவாக இருந்தது? பவுல் தொடர்ந்து, “சிருஷ்டியானது ... மாயைக்குக்¹⁹ கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறினார் (வசனம் 8:21) “மாயை” என்பது, “வெறுமையான காரண அறிவு” என்று அர்த்தப்படுகிற *mataiotes* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது. *Mataiotes* என்பது “எந்த ஒருவிஷயத்திலும் குறிக்கோளின்மையை ... பயன் நிறைந்த குறிக்கோள் அல்லது செயல்விளைவு இல்லாமையைக் குறிக்கிறது.”²⁰ இது, பிரசங்கி 1:2ன் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தையாக உள்ளது: “மாயை மாயை, எல்லாம் மாயை என்று பிரசங்கி சொல்லுகிறான்.” பிரசங்கி 1:2ஐ NIV வேதாகமம் பின்வருமாறு மொழிபெயர்க்கிறது: “‘Meaningless! Meaningless!’ says the Teacher. ‘Utterly meaningless! Everything is meaningless.’” *Mataiotes* என்ற வார்த்தை, பாவத்தின் நிமித்தமாக, பூமியானது தனது இருப்பிற்கான நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடாதிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. ரோமர் 8:20ல் JB வேதாகமத்தில், “It was made unable to attain its purpose” என்றுள்ளது.

இது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மோசமான சில முடிவுகளின் விளைவாக இருக்கவில்லை. பவுல் கூடுதலாக, “சுய இஷ்டத்தினாலே அல்ல, கீழ்ப்படுத்தினவராலேயே²¹ மாயைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது” என்று கூறிய போது, நபர்த்துவப்படுத்துதலைத் தொடர்ந்தார் (8:21). பூமி ஒரு சித்தத்தைக் கொண்டிருந்ததென்றால், அது தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது இருந்ததைத் தேர்ந்துகொண்டிருந்தது. தேவனே, தாம் சிருஷ்டித்த உலகத்தை, மனிதனுடைய பாவத்தின் விளைவாக, மாயைக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார்.

இருந்தபோதிலும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்தைக் கர்த்தர் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் விட்டுவிடவில்லை. 20ம் வசனத்தின் இறுதிப்பகுதியில், அது “நம்பிக்கையோடே” மாயைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்படி விடப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. நம்பிக்கை என்பது நமது வேதவசனப்பகுதியில் பலமுறைகள் மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகிறது, ஆனால் இவ்வார்த்தை இவ்விடத்தில்தான் முதன்முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எந்த “நம்பிக்கையோடே” விடப்பட்டது? “சிருஷ்டியானது அழிவுக்குரிய அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுதலையாக்கப்பட்டு தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையோடே” விடப்பட்டது (வசனம் 20).

“தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமை” என்பது 17 மற்றும் 18 வசனங்களில், நாம் கிறிஸ்துவுடனே “மகிமைப்பட்டு” இருத்தலையும் “நமக்கு வெளியாக்கப்படவிருக்கும் மகிமை”யையும் குறிப்பிடுகிறது. சந்தர்ப்பப்பொருளில், “நமது சரீர மீட்பு” என்பதற்கு விசேஷித்த வலியுறுத்தம் தரப்படுகிறது. உயிர்த்தெழுதலில் நாம் மகிமையான சரீரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது (1 கொரிந்தியர் 15:43), முதன்முறையாக நாம், வேதனை, அழிவு மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலையாகி இருப்போம். இவ்வாறாகப் பவுல், “தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சயாதீனத்தை” பற்றிப் பேசினார். நமது இந்த நம்பிக்கையானது, சிருஷ்டியும் கூட “மோசம்போகுதல் மற்றும் அழிவு ஆகியவற்றின் அடிமைத்தனத்தினின்று விடுவிக்கப்படும்” என்ற அதன் நம்பிக்கையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதகுலமும் பூமியும் சாபத்தில் பங்கடைந்தன (ஆதியாகமம் 3:16-19); இவ்விரண்டும் கூட சாபத்தை நீக்குதலிலும் பங்கடையும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:3ஐக் காணவும்).

ஒரு நாளிலே, கிறிஸ்து மறுபடியும் வருவார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:16, 17). அப்போது என்ன நடைபெறும் என்பதைப் பவுல் பின்வருமாறு விவரித்தார்:

... ஆகிலும் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும்போது, ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே, நாமெல்லாரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள்; நாமும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 15:51-53).

நாம் மாற்றப்படும்போது, நாம் ஆவிக்குரிய சரீரங்களில் வாசம்பண்ணுவோம் (1 கொரிந்தியர் 15:44). ஏதோ ஒரு வழியில் நாம், நமது பழைய பௌதீக சரீரங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் இந்த ஆவிக்குரிய சரீரங்களைப் பற்றி ஆழ்ந்தறிய இயலாது (வசனங்கள் 35-38²ஐக் காணவும்); ஆனால் நமது ஆவிக்குரிய சரீரங்கள் அழியாமை, மகிமை மற்றும் வல்லமைநிறைந்தவையாக இருக்கும் (1 கொரிந்தியர் 15:42-44). அந்த ஆவிக்குரிய சரீரங்கள் வாழ்வதற்கு ஆவிக்குரிய இடம் ஒன்று தேவைப்படும். இயேசுவின் கூற்றுப்படி, இந்த “பழைய” வானமும் பூமியும் “ஒழிந்துபோகும்” (மத்தேயு 24:35). இது “எரிந்து அழிந்து போகும்” என்று பேதுரு கூறினார் (2 பேதுரு 3:10; 7ம் வசனத்தைக் காணவும்) - ஆனால் (நான் இந்த உருவகத்தை பயன்படுத்தலாம் என்றால்) சாம்பலிலிருந்து “ஒரு புதிய வானமும் பூமியும்” வரும் (2 பேதுரு 3:13; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:1ஐக் காணவும்), அது ஆவிக்குரிய வானமும் பூமியுமாக இருக்கும். மீண்டுமாக, நம்மால் புரிந்துகொள்ளப்படச் சாத்தியமற்றதாக உள்ள “பழைய” பௌதீக வானம் மற்றும் பூமிக்கும் “புதிய” ஆவிக்குரிய வானம் மற்றும் பூமிக்குமிடையில் உறவு இருக்கும்.

ஏதேன் தோட்டத்தைப் பௌதீக சரீரங்கள் வாழ்வதற்கான பூரணப்பட்ட இடமாகத் தேவன் அளித்திருந்தது போலவே, ஆவிக்குரிய சரீரங்களுக்கும் பூரணப்பட்ட இடம் ஒன்றை அவர் அளிப்பார் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவது அவசியமாக உள்ளது (யோவான் 14:2, 3; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21; 22). நான் இதைப் புரிந்துகொள்கிறேனா? ஆவிக்குரிய சரீரம் எதைப்போன்று

இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை என்றால், அந்த சரீரத்திற்கான ஆவிக்குரிய வாசஸ்தலம் எதைப்போல இருக்கும் என்பதை நான் எவ்வாறு கருத்தில் சாத்தியமாக உணர இயலும்? தேவனுடைய கிருபையால், நான் அவர் இருக்கும் - “பரலோகம்” என்று அழைக்கப்படும் (பிலிப்பியர் 3:20; கொலோசெயர் 1:5ஐக் காணவும்) - இடத்தில் நித்தியத்தைச் செலவிட இயலும் என்பதை அறிதல் எனக்குப் போதுமானதாக உள்ளது (மத்தேயு 6:9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:1, 22, 23; 22:1, 3).²³

இப்போதைக்கு நாம், நமது வேதவசனப்பகுதிக்கும் தற்போதைய இந்த உலகத்தினால் அனுபவிக்கப்படும் சலிப்பிற்கும் திரும்பியாக வேண்டும். நாம் மாற்றப்படும் மகிமையான நாளுக்காக நாம் ஏங்கிக் காத்திருப்பது போலவே, (செயல்விளைவில்) சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகமும் அந்த நாளுக்காக ஏங்கிக் காத்திருக்கிறது. பவுல், “ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும் சர்வசிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது” என்று கூறினார் (ரோமர் 8:22). பவுல், “நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி” என்று கூறினார், ஏனென்றால் அவர் கூறியது பொது அறிவாக இருந்தது (மற்றும் இருக்கிறது); இது, இவ்வுலகத்தின் இடர்ப்பாடுகளைச் சுற்றிலும் காண்கிறவர்களுக்குத் தெளிவாயிருக்க வேண்டும். “ஏகமாய்த் தவித்து” என்பது கிரேக்க மொழியில் (*stenazo*) [“வேதனையால் முணங்குதல்”] கூட்டல் *sun* [“உடன்”²⁴] என்பதிலிருந்து வருகிற *sustenazo* என்ற வார்த்தையாகும். பவுல் பேச்சு உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார்; ஆனால் பூமியின் “தவிப்பு” என்பதை நான் நினைக்கையில், தவறாகச் செயல்படும் சிருஷ்டியின் ஓலம் என் கற்பனையில் பெருக்கெடுக்கிறது: பூமியதிர்ச்சியின் உருட்டொலி, புயல் அல்லது சூறாவளிக்காற்றின் முழக்கம், காட்டுத் தீ பற்றிப் படபடத்தல், மோதும் அலைகளின் இடிமுழக்கம். அப்போஸ்தலர், இந்த தவிப்பு “இப்போது வரை” தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தது என்று கூறினார். இது நமது “இப்போது” மற்றும் பவுலின் “இப்போது” என்பதாக உள்ளது; தற்காலம் வரையிலும் இந்த தவிப்பு நீடித்துள்ளது மற்றும் கர்த்தர் மறுபடியும் வரும்வரை இது தொடரும்.

இருப்பினும், பூமியின் வேதனையும் ஏக்கமும் அர்த்தமற்றவைகளாக இருப்பதில்லை. பவுல், “சர்வசிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது” என்று கூறினார். “ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது” என்பது ஒரே ஒரு கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது: *sunodino* (*odino*) [“பிரசவ வேதனைப்படுதல்”²⁵] என்பதற்கு முன் *sun* [“உடன்”] என்பது வருகிறது. சிருஷ்டியானது மரணவேதனைப்படுவதற்காக அல்ல, ஆனால் பிரசவ வேதனைப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.²⁶ பிரசவ வேதனையை அனுபவித்துள்ள பெண்கள், பவுலின் ஒப்புமையை ஆண்களைக் காட்டிலும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கின்றனர். அந்த வேதனை பயங்கரமானதாக இருக்க வேண்டும் (எங்கள் மூன்று குழந்தைகளையும் பெற்றெடுத்தபோது எனது மனைவி பட்ட வேதனையைப் பற்றி நான் நினைத்துப்பார்க்கிறேன்), ஆனால் அது அர்த்தமற்ற வேதனையாக இருப்பதில்லை; அது ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி நகர்கிறது: புதிய ஜீவன். பவுலின் உருவகத்தில், பழைய வானம் மற்றும் பூமியின் பெருமூச்சும் வேதனையும், மேன்மையான நாள் ஒன்று முன்னதாக உள்ளது என்பதற்கு ஆதாரத்தை அளிக்கிறது: புதிய வானம் மற்றும் பூமியின் நாள்.

நமது நம்பிக்கை (வசனம் 23)

23ம் வசனத்தில் பவுல், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்திலிருந்து கிறிஸ்தவர் களுக்குக் கடந்துசென்றார்: “அதுவுமல்லாமல் [சிருஷ்டி வேதனைப்படுவதுமல்லாமல்], ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற நாமுங்கூட நம்முடைய சரீரமீட்பாகிய புத்திரசவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்.” தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில், நாம் ஏற்கனவே மாபெரும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் தரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, நாம் “... ஆவியின் முதற்பலன்களை” கொண்டிருக்கிறோம். “முதற்பலன்கள்” என்ற சொல்விளக்கம், “கோதுமையின் முதற்கதிரைப் பலிசெலுத்துதல் என்ற பழைய ஏற்பாட்டுக்கொள்கையிலிருந்து வருகிறது ... , இது நன்றிசெலுத்துதலின் சொல்விளக்கமாகவும் முன்னெதிர்நோக்குதலின் கூற்றாகவும் உள்ளது”²⁷ (யாத்திராகமம் 23:19; லேவியராகமம் 23:10, 11ஐக் காணவும்). “முதன்முதலில் விளைந்த கதிரை அசைவாட்டுதல் என்பது அறிவிக்கும் ஒரு வகையாக இருந்தது: இன்னும் அதிகமானவை வரவிருந்தன. மேன்மையான விஷயங்கள் இனி வரவேண்டியிருந்தன!”²⁸ NCV வேதாகமத்தில், (“We have the Spirit as the first part of God’s promise”) “நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் முதற்பகுதியாக ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறோம்” என்றுள்ளது.²⁹

இருந்தபோதிலும், வரவிருக்கும் விஷயத்திற்காக இன்னமும் நாம் “நமக்குள்ளாகவே தவிக்கிறோம்.” முன்னதாகக் கொரிந்தியருக்குப் பவுல், “ஏனெனில், இந்தக் கூடாரத்திலே [பௌதீக சரீரத்திலே] நாம் தவித்து, நம்முடைய பரம வாஸ்தவத்தை [ஆவிக்குரிய சரீரத்தை] தரித்துக்கொள்ள மிகவும் வாஞ்சையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்” என்று எழுதியிருந்தார் (2 கொரிந்தியர் 5:2). நான் எவ்வளவு நீண்டகாலம் வாழ்கிறேனோ அந்த அளவுக்கு மிகவும் ஆர்வமாக, அழிந்துபோகும் இந்த சரீரத்தில் இருந்துகொண்டு, தவித்தல் பற்றிப் பவுலின் கூற்றைப் புரிந்துகொள்கிறேன்; இது இடிந்து விழுகிற வீட்டைப்போலுள்ளது!

இவ்விதமாகப் பவுல், நாம் இந்தப் பழைய சரீரத்தினின்று விடுதலையாகி நமது புதிய சரீரத்தை அடைதலுக்கு “ஆவலுடன் காத்திருக்கிறோம்” என்று பவுல் கூறினார். “ஆவலுடன் காத்திருத்தல்” என்பது 19ம் வசனத்தில் “ஆவலுடன் காத்திருக்கிறது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அதே வார்த்தையிலிருந்தே வருகிறது: சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகமானது, “குதிகாலில் நின்று” கொண்டிருப்பது போலவே நாம் ஊக்கமான, ஆவலான முன்னெதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கிறோம்!

நமது தவிப்பும், ஆவலான முன்னெதிர்பார்ப்பும், ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்றவர்களாக இருந்தபோதிலும் அல்ல, ஆனால் நமக்கு ஆவியின் முதற்பலன்கள் தரப்பட்ட காரணத்தினால் உள்ளன என்று சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். நாம் பரலோகத்தின் “முதற்பலன்களை” மாதிரிபார்த்துள்ள படியால், ஆவிக்குரிய விளைச்சலின் எஞ்சிய பகுதியை பெற்றுக்கொள்வதற்கு நாம் அவ்வளவு அதிக விருப்பம் கொண்டிருக்கிறோம். (கேக் ஒன்றின் சிறு பகுதியைச் சுவைத்துப் பார்த்துள்ள குழந்தை, தனது உணவை உண்டு முடிக்கையில் “பெரிய துண்டு” தரப்படும் என்ற வாக்குறுதி பெற்றுள்ள நிலையைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்.)

நாம் எதற்காக “ஆவலுடன் காத்திருக்கிறோம்”? “நமது புத்திர சவிகாரத்

திற்காக.” நான் அதைச் சரியாக வாசித்தேனா? 8:15ல் நாம், “புத்திர சவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றிருப்பதாக” வாசித்தோம். பின்பு ஏன் பவுல் இவ்விடத்தில் நாம் “நம்முடைய ... புத்திர சவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருக்கிறோம்” என்று கூறினார்? ஏனென்றால் அவர் கருத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஒப்புமையைக் கண்டு வேறுபடுத்தத் தயங்காதிருந்தார். எடுத்துக்காட்டாக, கர்த்தருக்கும் சபைக்குமிடையிலுள்ள உறவை விவரிப்பதற்கு அவர் [பவுல்], திருமணம் என்ற ஒப்புமையை அடிக்கடி பயன்படுத்தினார் (ரோமர் 7:4; எபேசியர் 5:22-33ஐக் காணவும்); ஆனால் இன்னொரு காட்சியமைவில் அவர் சபையை, இன்னமும் கர்த்தரின் மனைவியாகாதிருந்து, திருமணம் செய்யப்படவிருக்கும் ஒரு மணப்பெண்ணுக்கு ஒப்பிட முடிந்தது (2 கொரிந்தியர் 11:2).

சவிகாரம் பற்றிப் பவுலின் வார்த்தைகளை ஒத்திசையச் செய்தலின் அவசியத்தை நாம் உணர்ந்தோமென்றால், அதை நாம் பின்வருவது போன்று செய்ய விரும்பலாம்: நாம் தேவனுடைய சவிகாரப் பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம் என்பதில் ஒரு சருத்து உள்ளது மற்றும் சவிகாரச் செயல்முறை இன்னமும் நிறைவடையவில்லை என்பதில் ஒரு சருத்து உள்ளது. நாம் ஏற்கனவே மகனுக்குரிய சிவாக்கியங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சந்தர்ப்பப்பொருள் தெளிவாக்குகிறது, மற்றும் அது, இந்தச் செயல்முறை, கிறிஸ்துவின் மறுவருகையின் போது நமது சரீர உயிர்த்தெழுதல் ஏற்படும் வரையில் நிறைவடையாது என்றும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. எங்கள் பேரன் எலியாவைச் சவிகாரம் எடுத்துக்கொள்வதற்காக, ஆக்லஹாமாவின் புறநகர்ப் பகுதியிலுள்ள நீதிமன்றத்திற்கு எங்கள் குடும்பம் முழுவதும் சென்றிருந்த விசேஷித்த நாளைப் பற்றிய நினைவு எனக்கு வருகிறது. எலியா அதற்கு முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் மென்மையாகவும் அன்புடனும் அக்கறையாகவும் பராமரிக்கப்பட்டிருக்க முடியாது, ஆனால் நீதிமன்ற செயல்முறையானது அவன் சவிகரிக்கப்பட்டதை அலுவலக ரீதியாக்கிற்று.

பவுல் செயல்விளைவில், நாம் “நமது சரீர மீட்பை”³⁰ பெற்றுக்கொள்ளும் போது நமது ஆவிக்குரிய சவிகாரச் செயல்முறை நிறைவடையும் என்று கூறினார். CJB வேதாகமத்தில், [... we continue waiting eagerly to be made sons - that is, to have our whole bodies redeemed and set free” (emphasis mine).] “... நாம் புத்திரர்களாக்கப்படுவதற்காக - அதாவது நமது முழுசரீரங்களும் மீட்கப்பட்டு விடுதலையாக்கப்படுவதற்காக - தொடர்ந்து காத்திருக்கிறோம்” என்றுள்ளது. (உயிர்த்தெழுதலின்போது) சரீர மீட்பு என்பது பவுலின் கலந்துரையாடலில் உச்சக்கட்டக் கருத்தாக இருந்தல் பற்றிச் சிலர் திகைப்படைவார்கள். சிருஷ்டிப்பின் ஏக்கத்தையும் நமது ஏக்கத்தையும் பவுல் ஒன்றாகப் பிணைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதாமின் பாவம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்திற்கு மரணத்தையும் அழிவையும் கொண்டுவந்த அதேவேளையில், அது பௌதீக சரீரத்திற்கும் மரணம் மற்றும் அழிவைக் கொண்டுவந்தது (1 கொரிந்தியர் 15:22அ; எபிரெயர் 9:27ஐக் காணவும்). தேவனுடைய மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் என்ற வகையில் நாம் ஆச்சரியம் நிறைந்த ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், நாம் நமது மாம்சத்திற்குரிய சரீரங்களில் இருக்கும் வரையிலும், நாம் எப்போதும் வேதனை, சோதனை ஆகியவற்றிற்கு உட்பட்டவர்களாக (1 யோவான் 2:16ஐக் காணவும்), பரலோகத்திலுள்ள தேவனுடனிருக்க இயலாதவர்களாக (1 கொரிந்தியர்

தியர் 15:50) இருப்போம். நமது சரீர “மீட்பை” நாம் முன்னெதிர்நோக்க இயலும் என்பதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி!

கட்டுப்படுத்தப்படாத உடல் முறுக்குகள் மற்றும் அவலட்சணமான சந்தங்களை உச்சரித்தல் ஆகியவற்றிற்குக் காரணமாகும், டவுரெட்ஸ் சின்ட்ரோம் என்ற மூளைக்கோளாறு கொண்டிருந்த ஜஸ்டின் என்ற பெயருடைய மகனைக் கொண்டிருந்த ஒரு தம்பதியைப்பற்றி நான் சமீபத்தில் வாசித்தேன். சிலவேளைகளில் மருந்துகொடுத்தல் உதவியாயிருக்கிறது, ஆனால் குணமாக்கப்பட முடியாது. ஒருநாள் அந்தப் பெயனையும் அவனது இரு சகோதரிகளையும், அவர்களின் தாயார் தன்னுடன் நகருக்குக் கூட்டிச்சென்றாள். அந்தப்பெயன் பொது இடத்தில், சங்கடமூட்டும் வகையில் நடந்துகொண்டான், குடும்பத்தினர் அவசரமாக அவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. சகோதரிகளில் ஒருத்தி தனது தாயிடத்தில், “ஜஸ்டின் எப்போதும் இப்படியே இருக்கப்போகிறானா?” என்று கண்ணீருடன் கேட்டாள். இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றித் தாயார் பிற்பாடு தகப்பனாரிடத்தில் கூறினாள், அவர் “நீ அவருக்கு என்ன பதில் கூறினாய்?” என்று கேட்டார். அவள் தனது கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டே, “அவருக்கு என்ன கூறுவதென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை” என்றாள். தகப்பன் தனது கரங்களைத் தனது மனைவியின்மீது இட்டு, “அடுத்தமுறை நீ அவளிடத்தில், ஜஸ்டின் எப்போதுமே இப்படியிருக்க மாட்டான் என்று கூறு. ஒருநாளிலே கர்த்தர் மறுபடியும் வருவார், ஜஸ்டினுக்கு ஆச்சரியமான ஒரு சரீரம் தரப்படும், அது தவறு அல்லது குறை எதுவும் இராத பூரணமான சரீரமாக இருக்கும்” என்று கூறினார்.³¹

உங்கள் சரீரம் வேதனையால் அவதிப்படுகிறதா? நீங்கள் மாம்சத்தின் பெலவீனத்திற்கு எதிராகப் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் தேவனுக்கு உண்மையான பிள்ளையாக இருந்தால், அது எப்போதும் இதைப்போலவே இராது! யோவான், “பிரியமானவர்களே, இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம், இனி எவ்விதமாயிருப்போமென்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை; ஆகிலும் அவர் வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போமென்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்று எழுதினார் (1 யோவான் 3:2)!

உறுதியான நம்பிக்கை (8:24, 25)

நிச்சயமான நம்பிக்கை

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகம் மாயைக்குக் கீழ்ப்பட்டபோது, அது ஒரு நாளிலே “விடுவிக்கப்படும்” என்ற “நம்பிக்கையில்” இருந்தது (வசனங்கள் 20, 21). நாமும்கூட நம்பிக்கையினால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்: “அந்த நம்பிக்கையினாலே நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” (வசனம் 24அ). NASB வேதாகமத்தில் “in hope” என்றிருக்கையில், சில மொழிபெயர்ப்புகளில் “by hope” என்றுள்ளது (KJV; McCord; Phillips; NRSV குறிப்புகளைக் காணவும்). “In/ by hope” என்பது (மறைமுகமான செயப்படுபொருள் என்ற வகையில்) நான்காம் வேற்றுமை உருபில் “நம்பிக்கை” (elpis) என்பதற்கான வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க வசனத்தில், “நம்பிக்கை” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னால் முன்னிடைச்சொல் எதுவும் இல்லை, எனவே ஒரு

முன்னிடைச்சொல் அளிக்கப்பட வேண்டும். சில மொழிபெயர்ப்புகள் “in” என்ற முன்னிடைச் சொல்லை அளிக்கையில், மற்றவை “by” என்ற முன்னிடைச் சொல்லை நுழைக்கின்றன. எந்த முன்னிடைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும், நம்பிக்கை நம்மை நிலைநிறுத்துகிறது மற்றும் நம்மைத் தொடர்ந்து முன்செல்லச் செய்கிறது என்று பவுல் வலியுறுத்தினார் என்பதே உண்மையாக உள்ளது. வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர், “மனித சூழ்நிலை நம்பிக்கையற்றதாக இருப்பதில்லை என்பதே பவுலுக்கு உயிர்விளக்கேற்றிய பிரகாசிக்கும் சத்தியமாகும்” என்று எழுதினார்.³²

நாம் “விசுவாசத்தினால் [“by”] நீதிமானாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்” என்று வேறொரு இடத்தில் பவுல் கூறியிருப்பதால் (3:28; 5:1), 24ம் வசனத்தில் “னால்” [“by”] என்ற முன்னிடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்துதலின் சாத்தியக்கூற்றைச் சிலர் மறுக்கின்றனர். விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கை என்பவை தனித்தனிப் பண்புகளாக இருந்தபோதும், அவைகள் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். எபிரேயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “விசுவாசம்” என்பதைப் பற்றி விளக்கியபோது அவர், “விசுவாசமானது நம்பப் படுகிறவைகளின் உறுதியாக ... இருக்கிறது” என்று கூறினார் (எபிரேயர் 11:1). நம்பிக்கையற்ற விசுவாசம் இரட்சிக்கும் விசுவாசமாக இருப்பதில்லை.

நமது வேதவசனப்பகுதியின் இவ்விடத்தில், “நம்பிக்கை” என்பதினால் அர்த்தப்படுத்தப்படுவது என்ன என்று விளக்குவதற்குப் பவுல் சற்றே தாமதித்தார்: “காணப்படுகிறதை [blepo என்பதிலிருந்து வந்த blepei] நம்புகிறது நம்பிக்கையல்ல; ஒருவன் தான் காண்கிறதை நம்பவேண்டும்தென்ன?” (வசனம் 24ஆ). விளக்கத்தின் ஒருசில வார்த்தைகள் முறையானவையாக உள்ளன. “ஒருவன் தான் காண்கிறதை நம்ப வேண்டும்தென்ன?” என்ற கேள்வியை நாம் வாசித்து, “ஓ. ஒவ்வொருநாளும் நான், ஒருநாளில் எனக்கு உரிமையாகும் என்று நம்பியிருக்கிற ஒரு பண்ணையைக் காண்கிறேன்” என்றோ அல்லது “நான் கடையில் பார்த்த உடை ஒன்றை வாங்க இயலும் என்று நம்பியிருக்கிறேன்” என்றோ பதில் கூறலாம். ஒரு குழந்தை, “நான் ஒரு பொம்மையைக் கண்டேன், எனது பெற்றோர் அதை எனக்கு வாங்கிக்கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்” என்று கூறலாம்.

“காணப்படுகிறது” மற்றும் “காண்கிறது” என்ற வார்த்தைகளைப் பவுல் பயன்படுத்தியது ஏன் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு, அவர் பௌதீகக் கண்களால் தற்காலத்தில் காணப்பட இயலாத சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசினார் என்பதை நாம் உணர்ந்தறிய வேண்டும் (2 கொரிந்தியர் 4:18ஐக் காணவும்): இது கிறிஸ்து மறுபடியும் வருகையில் உண்டாகும் சரீர் மீட்பாக உள்ளது. கடையியில் நாம் இந்த நிகழ்ச்சியைக் “காணும்”போது, அது உண்மைநிலையாக இருக்கும். 24ம் வசனத்தில் “காண்கிறது” என்பதன் பயன்பாட்டைப் பற்றி, ஒருவேளை அதன் அர்த்தம் “கொண்டுள்ள அல்லது கடையியில் உரிமையாகவுள்ள” என்ற அர்த்தம் உள்ளதென்று நினைக்க உதவலாம். NIV வேதாகமம், (“Who hopes for what he already has?”) “தாம் ஏற்கனவே கொண்டுள்ளவற்றைக் குறித்து எவர் நம்பிக்கையாயிருப்பார்?” என்று கேட்கிறது. Phillips வேதாகமம் (“hope always means waiting for something that we haven’t yet got”) “நம்பிக்கை என்பது எப்போதுமே நாம் இன்னும் பெற்றிராதவற்றிற்காகக் காத்திருத்தல் என்று அர்த்தப்படுகிறது” என்று கூறுகிறது.

நிலைநிற்கும் ஒரு நம்பிக்கை

இருப்பினும், தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில் நாம் முழு சிலாக்கியங்களை இன்னமும் உரிமைகொள்ள வேண்டியுள்ளது என்ற உண்மையின்மீது பவுலின் வலியுறுத்தும் இருக்கவில்லை; மாறாக, அவர் அந்த சிலாக்கியங்கள் நமதாகும் என்ற தைரியத்துடன் இருப்பதற்கு நாம் காரணம் கொண்டுள்ளோம் என்று காண்பித்தார். நம்மை நிலைநிறுத்தும் நம்பிக்கையொன்றை நாம் கொண்டிருக்கிறோம்: “நாம் காணாததை [இன்னமும் பெற்றிராதவற்றை] நம்பினோமாகில், அது வருகிறதற்குப் பொறுமையோடே காத்திருப்போம்” (வசனம் 25). “நம்பிக்கை” என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக “ஆர்வம் மிகுந்த எதிர்பார்ப்பு” என்பதை நாம் இட்டோமென்றால் அது உதவியாயிருக்கலாம்: பவுல் செயல் விளைவில், “நாம் இன்னமும் பெற்றிராத ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவோம் என்று நாம், உண்மையாகவே, உண்மையாகவே எதிர்பார்த்தால், இது நம்மைப் பொறுமையோடே காத்திருக்கக் கூடியவர்களாக்கும்” என்றே கூறினார். தேவன் ஒரு வாக்குத்தத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறபோது, அதை விசுவாசம் நம்புகிறது, அதை நம்பிக்கை எதிர்பார்க்கிறது மற்றும் அதற்காகப் பொறுமை காத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.³³

“பொறுமை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை, (*hupo* [“கீழே”] கூட்டல் *meno* [“நிலைத்திருத்தல்”]) *hupomone* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது; இது சகிக்கக்கூடிய, தாங்கக்கூடிய திறன், என்ன நடந்தாலும் விட்டுவிடாது நிலைத்திருத்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது.³⁴ எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடுதல்” அவசியம் என்று எழுதினார் (எபிரெயர் 12:1). இயேசு, “முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 10:22).

பவுலின் வாசகர்கள் சிலருக்கு, உபத்திரவத்தினிமித்தமாகப் பொறுமையாயிருத்தல் என்பது விசேஷமாகக் கடினமாக இருந்திருக்கும் - இது இன்றைய நாட்களில் சில இடங்களில் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கடினமான சூழ்நிலை நிலவுவது போன்றதாகும். சிலவேளைகளில், அதிக விசாரணைகள் மற்றும் இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காக இயேசுவை மறுதலிக்கும்படி சோதிக்கப்படலாம். ரோமர் 8:25ம் வசனமானது நாம் பொறுமையாயிருக்க வேண்டும் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது, ஆனால் அது நமது நம்பிக்கையினிமித்தமாக நாம் பொறுமையாயிருக்க முடியும் என்றும் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. நாம் தெய்வீக சித்தத்தின் வல்லமையின் மூலமாகப் பொறுமையாயிருக்கிறோம் - அவரைப் பிரியப்படுத்த அவரது வல்லமை நமது சித்தத்துடன் ஒன்றிணைகிறது.

நமது வேதபாடப்பகுதி தொடங்கிய வசனத்தை மறந்துவிடாதீர்கள்: “ஆதலால் இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று எண்ணுகிறேன்” (வசனம் 18). அடிக்கடி தமது வேதாகமத்தை வாசிப்பதாகக் காணப்படும் ஒரு மனிதரிடத்தில், அவர் அந்த புத்தகத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட செய்தி என்ன என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் புன்முறுவலுடன், “இதுதான்: மிகமோசுமான விஷயங்கள் என்பவை கடைசியான விஷயங்களாக ஒருபோதும் இருப்பதில்லை என்று சொன்னார்.” என்ன நடந்தாலும் கவலையில்லை, ஒரு கிறிஸ்தவர் நாளையதினத்தைக் குறித்து நம்பிக்கை கொண்டிருக்க முடியும்.

முடிவுரை

“ரோமர் 8ம் அதிகாரம் கண்டனம் எதுவுமில்லை என்று தொடங்கி, பிரிதல் எதுவுமில்லை என்று முடிகிறது,”³⁵ இதன் மத்தியில் பெரும்வருத்தம் எதுவுமில்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.³⁶ நமது வேதபாடப்பகுதி, பாடநுபவித்தலுடன் தொடங்கியது, ஆனால் அது விரைவாக *நம்பிக்கை* என்ற பாடக்கருத்தை நோக்கி நகர்ந்தது. ஜிம் மெக்கைகள் என்பவர், “நம்பிக்கை” என்பதை “கிறிஸ்தவர்கள் சுவாசிக்கும் சுவாசக்காற்று” என்று குறிப்பிட்டார்.³⁷ *நீங்கள்* இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? பவுல் கொலோசெயருக்கு எழுதியபோது, அவர் “கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் *நம்பிக்கையாக* உங்களுக்கு இருப்பது” பற்றிப் பேசினார் (கொலோசெயர் 1:27). கிறிஸ்து உங்களில் இருக்கிறாரா? நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறீர்களா? இல்லையென்றால், நீங்கள் இன்றேகூட அன்பின் கீழ்ப்படிதல் மூலமாக அவருடன் இணைய வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கிறேன் (ரோமர் 6:3-5).

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

“கிருபை மற்றும் மகிமை ஆகியவற்றிற்கிடையில்” என்பது நமது வேதபாடப்பகுதியின்மீதான பாடத்திற்கு இன்னொரு தலைப்பாக உள்ளது (வேதனைக்குரல் என்பது இடையில் உள்ளது). இந்த வேதபாடப்பகுதியானது, “ஒரு நேர்மாறு” (பாடநுபவித்தல் மற்றும் மகிமை நேரெதிராக ஒப்பிடப்படுகின்றன) (வசனங்கள் 17ஆ, 18), “ஒரு இணைப்பு/தொடர்பு” (சிருஷ்டி மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்கிடையில்) (வசனங்கள் 19-23) மற்றும் “ஒரு உறுதிப்பாடு” (நம்பிக்கையின் நிமித்தம் உறுதிப்பட்டிருத்தல்) (வசனங்கள் 24, 25) என்று பிரிக்கப்பட முடியும்.

பல எழுத்தாளர்கள், ரோமர் 8:19-22ஐ, இந்த பூமியைப் பொறுத்தமட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் நல்ல உக்கிராணக்காரர்களாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்திற்கு நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர் (உதாரணத்திற்கு, பூமியின் ஆதாரவளங்களை மாசுபடுத்தவோ அல்லது தீர்த்துவிடவோ அல்ல).

குறிப்புகள்

¹Adapted from Harold T. Bryson, “Hope,” in *Illustrating Paul’s Letter to the Romans*, comp. James F. Hightower (Nashville: Broadman Press, 1984), 61. ²“ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், 1” என்ற புத்தகத்திலுள்ள, “உங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க மூன்று சத்தியங்கள் (5:1-8)” என்ற பாடத்தில் “நம்பிக்கை” என்பதன்மீதான விளக்கங்களைக் காணவும். ³Charles Spurgeon, *Spurgeon’s Commentary on Great Chapters of the Bible*, comp. Tom Carter (Grand Rapids, Mich.: Kregel Publications, 1998), 263. ⁴Quoted in Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 319. ⁵KJV வேதாகமத்தில் இவ்விடத்திலும் 21 மற்றும் 21ம் வசனங்களிலும் “creature” என்றுள்ளது, ஆனால் அது 22ம் வசனத்தில் “creation” என்று கூறுகிறது. இந்த நான்கு வசனங்களிலும் ஒரே அடிப்படைக் கிரேக்க வார்த்தையே காணப்படுகிறது. ⁶“மகன் என்ற உரிமையின் ஆசீர்வாதம்” என்ற பாடத்திலுள்ளபடி, “தேவனுடைய பிள்ளைகள்” (வசனம் 20ஐக் காணவும்) என்ற சொற்றொடர், *மகன்கள்* மற்றும் *மகன்கள்* ஆகிய யாவரையும் குறிக்கும்படி பொதுப்பாலாகப்

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ⁷W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 217-18. ⁸F. Godet, *Commentary on the Epistle to the Romans*, trans. A. Cusin, rev. and ed. Talbot W. Chambers (N.p.: Funk and Wagnall, 1883; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1969), 313. ⁹Adapted from Guy N. Woods, *How to Read the Greek New Testament* (Memphis: By the author, 1970), 21. ¹⁰Vine, 218, 663.

¹¹Vine, 137. ¹²இந்தக் கேள்விபற்றிய விரிவான கலந்துரையாடல் ஒன்று பின்வரும் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது: Moses E. Lard, *Commentary on Paul's Letter to Romans* (Lexington, Ky.: N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 273-74. ¹³J. D. Thomas, *Romans*, The Living Word series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1965), 63. ¹⁴J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *Thessalonians, Corinthians, Galatians and Romans* (Cincinnati: Standard Publishing, n.d.), 362. ¹⁵Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 266. ¹⁶ரோமர் 5:12-21ன் மீது தகவல்களுக்கு, *ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம்*, 1 என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும், “5:12-21னிற்கு ஒரு அறிமுகம்: ‘ஒரே மனுஷனாலே’ ” மற்றும் “5:12-21ஐப் பற்றிய ஒரு படிப்பு: இரண்டு ‘ஆதாம்கள்’ ” என்ற பாடங்களைக் காணவும். ¹⁷Jim Hylton, *Just Dying to Live* (Kalamazoo, Mich.: Master's Press, 1976), 105. இதை நீங்கள் வாழ்கிற சமூகத்திற்கு ஏற்றவாறு தழுவிமைத்துக்கொள்ளவும். “நீர் வானொலி [அல்லது தொலைக்காட்சி] செய்தியைக் கவனித்தால் ...” அல்லது “நீர் [பரப்பளவில் மிகப்பெரியதாக உள்ள நகரில்] இருந்து செய்தியைக் கேள்விப்பட்டிருந்தால் ...” என்று நீங்கள் கூறலாம். ¹⁸Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 222. ¹⁹KJV வேதாகமத்தில், “made subject to vanity” என்றுள்ளது. “Vanity” என்பது “வெறுமை” என்று அர்த்தப்படும் ஒரு லத்தீன் வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது, ஆனால் இன்றைய நாட்களில் அது “மேட்டிமை” என்று அர்த்தம் தரும் இன்னொரு சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. NKJV வேதாகமத்தில் “futility” என்றுள்ளது. ²⁰Vine, 657, 198.

²¹NASB வேதாகமத்தில், தேவனே அதைக் கீழ்ப்படுத்தினார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக, “Him” (பெரிய “H” உடன்) என்றுள்ளது. சில எழுத்தாளர்கள், “him” என்பது ஆதாமையோ, சாத்தானையோ அல்லது இருவரையுமோ குறிக்கிறதென்று நினைக்கின்றனர் - ஆனால் கூற்றானது “நம்பிக்கை” என்பதுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதாமும் சாத்தானும், பூமியின் பிரச்சனைகளை விளைவித்த பாவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர், ஆனால் தேவனே *நம்பிக்கையின்* குறிப்பை உட்செருகினார். ²²விதைக்கப்படும் ஒரு விதைக்கும் அது விளைவிக்கும் செடிக்குமிடையில் உறவுமுறை ஒன்றுள்ளது. செடியானது விதையைப்போல் *காணப்படுவதில்லை*, ஆனால் அதன் [செடியின்] தோற்றமானது, என்ன வகையான விதை விதைக்கப்படுகிறது என்பதைச் சார்ந்துள்ளது. ²³பரலோகத்தை விவரிப்பதற்கு வேதாகமத்தில் பல்வேறு பேச்சு உருவகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21 மற்றும் 22ல், *ஒரு நகரத்தின்* உருவகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பூமியின் கருத்தினால் கட்டப்பட்டுள்ள நமது சிந்தைகள் ஆவிக்குரிய உண்மைநிலையை உய்த்துணர இயலாததால், பரலோகம் எதைப்போல் இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய *சில கருத்துக்களை நமக்குக் கொடுப்பதற்காக*, “புதிய வானம் மற்றும் பூமி” மற்றும் பரலோக நகரம் என்பது போன்ற உருவகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ²⁴“பிரசவ வேதனைப்படுத்தல்” மற்றும் “பாடநுபவித்தல்” ஆகிய இருசொற்றொடர்களுக்குமான கிரேக்க வார்த்தைகள் *sun* (“உடன்” அல்லது “ஒன்றாக”) என்ற முன்னிடைச் சொல்லை உள்ளடக்கி இருக்கின்றன. சிருஷ்டியானது யாருடன் தவிக்கிறது அல்லது வேதனைப்படுகிறது என்பது நிச்சயமற்றதாக இருக்கிறது. ஒருவேளை அது நம்முடன் இருக்கலாம் அல்லது ஒருவேளை பவுல் சிருஷ்டியின் பல்வேறு பாகங்கள்

ஒன்றாக வேதனைப்படுவதைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருக்கலாம். ²⁵G. Bertram, "ōdin," in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 1353. ²⁶இந்த விளக்கம் John Calvin இடையதாக இருக்கிறது. (Morris, 323.) ²⁷D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator's Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 172. ²⁸Jim Townsend, *Romans: Let Justice Roll* (Elgin, Ill.: David C. Cook Publishing Co., 1988), 69. ²⁹"ஆவியின் முதற்பலன்கள்" என்பது அடிப்படையில் "சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாகத் தரப்பட்ட பரிசுத்த ஆவி" என்பதைப் போன்றதாகவே அர்த்தப்படுகிறது (எபேசியர் 1:13, 14). இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ள, "ஆவியானவர் உள்ளாக வாசம்பண்ணுதல் (8:9, 11)" என்ற பாடத்தில் "ஒரு அச்சாரம் என்ற வகையில்" பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பதன்மீதான விளக்கத்தைக் காணவும். ³⁰"ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், 1" என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் "மூன்று சிறிய வார்த்தைகள் (3:24-ஆ-26)" என்ற பாடத்தில், "மீட்பு" என்ற வார்த்தையின்மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்.

³¹Adapted from Bryan Chapell, *In the Grip of Grace* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1992), 57-58. ³²William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 110. ³³Adapted from E. C. McKenzie, *14,000 Quips & Quotes* (New York: Wings Books, 1980), 242. ³⁴"ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், 1" என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் "நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கு நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? (2:1-16)" மற்றும் "உங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க வேண்டிய மூன்று சத்தியங்கள் (5:1-8)" ஆகிய பாடங்களில் உள்ள, "பொறுமை" என்பதன்மீதான விளக்கங்களைக் காணவும். ³⁵Spurgeon, 257. ³⁶Adapted from C. A. Fox; quoted in Morris, 299. ³⁷Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into the Bible Series (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 258.